

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਅੱਸੀਵਾਂ ਭਾਗ

ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਅਤੇ ਆਰੰਭ: 1884 ਵਿੱਚ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦਾ ਆਖਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ

Jeff Pippenger
2024-02-13

1884 ਵਿੱਚ, ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਖਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਪੋਰਟਲੈਂਡ, ਔਰੀਗਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਸ਼ਨ 1844 ਵਿੱਚ, ਪੋਰਟਲੈਂਡ, ਮੇਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

“1844 ਵਿੱਚ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਪੋਰਟਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੇਨਰੀ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿਯ ਭੈਣ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਸੀਂ ਪੰਜੇ, ਸਭ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਵੇਦੀ ਅੱਗੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਘੁੱਟਣੇ ਟੇਕ ਕੇ ਬੈਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।”

“ਮੈਨੂੰ ਐਸਾ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਨਣ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹਾਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਹੋਰ ਉੱਚੀ, ਹੋਰ ਉੱਚੀ ਉੱਠਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮੁੜੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਨਾ ਸਕੀ, ਤਦ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਫਿਰ ਵੇਖ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਉੱਚਾ ਵੇਖ।’ ਇਸ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਈਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਤੰਗ ਰਸਤਾ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਉਠਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਰਸਤੇ ਉੱਤੇ ਐਡਵੈਂਟ ਲੋਕ ਉਸ ਨਗਰ ਵੱਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਰਸਤੇ ਦੇ ਦੂਰਲੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਰਸਤੇ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਚਾਨਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ‘ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ’ ਸੀ। [ਦੇਖੋ ਮੱਤੀ 25:6.] ਇਹ ਚਾਨਣ ਸਾਰੇ ਰਸਤੇ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਲਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਠੋਕਰ ਨਾ ਖਾਣ।”

“ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾਈ ਰੱਖਦੇ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੱਗੇ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿੰਦੇ। ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕੁਝ ਥੱਕ ਗਏ, ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੁੰਦੇ। ਤਦ ਯਿਸੂ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾਮਈ ਸੱਜੀ ਭੁਜਾ ਉੱਪਰ ਉਠਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭੁਜਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਿਕਲਦੀ ਸੀ ਜੋ ਐਡਵੈਂਟ ਟੇਲੀ ਉੱਤੇ ਲਹਿਰਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ‘ਅੱਲੇਲੂਯਾ!’ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠਦੇ ਸਨ। ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਬੇਸਮਝੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੀ ਉਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਬੁੱਝ ਗਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਪੂਰੇ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਓੜਲ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਏ।” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀ ਛੇ-ਖੰਡਾਂ ਵਾਲੀ ਜੀਵਨੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪੋਤੇ ਆਰਥਰ ਐਲ. ਵਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ 1893 ਦੀ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੌਨ ਲਾਫਬਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਲਾਫਬਰੇ ਨੇ, ਨੌਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਅਧਿਵੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ: “ਮੈਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਗਭਗ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ... ਉਸ ਦਾ ਆਖਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਸ਼ਨ 1884 ਵਿੱਚ, ਪੋਰਟਲੈਂਡ, ਔਰੀਗਨ ਦੇ ਕੈਂਪਗ੍ਰਾਊਂਡ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।” Ellen White Biography, volume 3, 256.

1884 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਦਰਸ਼ਨ ਜਨਤਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਠੀਕ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਰੰਭਕ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਵਾਲੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪੋਰਟਲੈਂਡ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਏ। ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਤਟ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਹਿਰ ਪੱਛਮੀ ਤਟ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਅਰਥ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਯੋਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਸਲੀ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਧ ਰਹੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਅਤੇ ਬਗਾਵਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ।

“ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਓਕਲੈਂਡ ਆਈ, ਤਾਂ ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਖਮੀਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਸਪਸ਼ਟ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੀ ਉਪੇਖਾ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਉਪੇਖਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬਚਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਿਛਲੇ ਸਰਦੀ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗੀਲਡਜ਼ਬਰਗ ਗਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਸ਼ੋਕ ਦੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਦਬੀ ਰਹੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਵੇਲੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਜੋਤ ਨੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਉਂ ਜਾਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ; ਮੈਂ ਉਚਾਰੇ ਗਏ ਬਚਨ ਸੁਣੇ; ਮੈਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਣੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਤੋਂ ਸਦਾ ਲਈ ਮਿਟ ਜਾਣ। ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਇਤਨੀ ਘਾਇਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਾ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਜਾਂ ਕੀ ਕਰਾਂ। ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਮੈਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਜਾਣਣ ਦਿਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਬਾਕੀ ਸੀ।”

“ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਜੋਤ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਿਰਣਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦਿਆਂ। ਮੈਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਹਰ ਸਵੇਰ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਉੱਠਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਖਰੀ ਦੇ ਗਵਾਹੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਲਿਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਲਦੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ; ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਬੋਝ ਹੇਠ ਦਬ ਗਈ; ਮੇਰੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਾ ਹੋ ਸਕੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫ਼ਰੰਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਣ।

“ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਚਨ ਸੁਣੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੁਪਨੇ ਵੀ ਹੋਏ।”

“ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੰਨੋਗੇ? ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖ ਛੱਡੀ ਹੈ? ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤਦ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਜਦ ਤੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਛਾਇਆ ਅਤੇ ਸੰਦੇਹ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੂਰ ਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਉਹ ਸੰਦੇਹ ਜੋ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਝੁਕੇਗਾ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਉੱਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਰਤੱਬ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਆਗਿਆਪਾਲਨ ਕਰੀਏ, ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਮਾਰਗ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਆਵਾਜ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵਲੋਂ ਗੰਭੀਰ ਧਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਢਿੱਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕ-ਵਿਤਰਕ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਆਗਿਆਪਾਲਨ ਕਰਨਾ

ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਮੁੱਕ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਉਤੇਜਨਾ ਹੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬਚਨ ਸਾਡੇ ਸਭਨਾਂ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰਣੈ ਕਰਕੇ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾ ਸੁਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਲਾਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਤਾੜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਉੱਚੀਆਂ ਪੁਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਧੀਆ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।” Testimonies, volume 5, 68.

ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜੇ ਕਿ ਨਬੀਆ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਸੀ, ਲਗਾਤਾਰ ਬਗਾਵਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ, ਤਾਂ “ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ” ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ “ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ” ਜਾਵੇਗਾ। 1915 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਐਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੇ, ਇੱਕ ਨਬੀ ਜਾਂ ਨਬੀਆ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰੇ। ਉਸ ਨੇ ਏਲੀਆਹ ਦੇ ਬਾਅਦ ਏਲੀਸ਼ਾ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ 1915 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਜੀਉਂਦਾ ਨਬੀ ਖੜਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ “ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਸੀ।”

ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਅਵਧੀਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਅਵਧੀ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਸਰਵਜਨਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਹਾਜ਼ਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਤਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ। ਫਿਰ 1884 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1915 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ, ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਲਈ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਤੀਜੀ ਅਵਧੀ 1915 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਧਰਮਤਿਆਗ ਦੇ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਏਲੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਹੇਫਨੀ ਅਤੇ ਫੀਨੋਹਾਸ, ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਪੁਰਨ ਵਿਕਸਿਤ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ “ਕੋਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।” ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਬਗਾਵਤ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ।

“ਏਲੀ ਦੇ ਘਰਾਨੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੇ, ਇਕ ਘਣੇ ਬੱਦਲ ਵਾਂਗ, ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਲਕ ਸਮੁਏਲ ਅਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਏਲੀ ਦੇ ਘਰਾਨੇ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ਾਰੋਪਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮੁਏਲ ਲਈ ਸਰਬੱਚ ਦੇ ਨਬੀ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸੀ।”

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਦੁਰਲੱਭ ਸੀ; ਕੋਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਏਲੀ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਧੁੰਦਲੀਆਂ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਸਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦੀਵਾ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਸੀ, ਬੁੱਝਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਸਮੁਏਲ ਸੁੱਤਣ ਲਈ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਸਮੁਏਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ।” ਇਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਏਲੀ ਦੀ ਸਮਝ ਕੇ, ਉਹ ਬੱਚਾ ਤੁਰੰਤ ਯਾਜਕ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਕੋਲ ਦੌੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ‘ਮੈਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ।’ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ, ‘ਹੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ; ਫਿਰ ਜਾ ਕੇ ਲੇਟ ਜਾ।’ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਸਮੁਏਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੀ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ। ਤਦ ਏਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰਹੱਸਮਈ ਸੱਚਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸੇਵਕ, ਧੌਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਾਲੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ, ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਬਾਲਕ ਨਾਲ ਸੰਬਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਏਲੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰਾਨੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਲਾ ਪਰ ਯੋਗ ਠਹਿਰਣ ਵਾਲਾ ਝਿੜਕਾ ਸੀ।” Patriarchs and Prophets, 581.

ਏਲੀ ਦੇ ਘਰਾਨੇ ਦੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਗਟ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬਚਨ “ਦੁਰਲੱਭ” ਸੀ। ਜਿਸ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਦੁਰਲੱਭ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਵਿਰਲਾ” ਹੈ। 1844 ਤੋਂ 1884 ਤੱਕ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ “ਪ੍ਰਗਟ ਦਰਸ਼ਨ” ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ 1856 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਇਹ

ਪਛਾਣਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਦਰਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਰਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਧੀਰਜਵਾਨ ਅਤੇ ਦਯਾਲੂ ਹੈ।

ਫਿਰ 1863 ਵਿੱਚ, ਆਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ, ਪਰ "ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਸ਼ਨ" 1884 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਆਇਆ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਚਾਰ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1884 ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਅੰਤ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਐਡਵੈਂਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1881 ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਫਿਰ 1882 ਵਿੱਚ, ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਾਧੇ ਹੋਏ।

1881 ਵਿੱਚ, ਜਨਰਲ ਕਾਨਡਰੰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ (George Butler) ਨੇ Review and Herald ਵਿੱਚ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕੁਝ ਭਾਗ ਹੋਰ ਭਾਗਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1882 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਾਰਜ ਦਾ ਇੱਕ ਅਗੂਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖਿਆ-ਕਾਰਜ ਦਾ ਵੀ ਅਗੂਆ, Uriah Smith, ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ Sister White ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਭੂਤਕਾਲ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਤਦ ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਰਾਏ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

1881 ਵਿੱਚ, ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਮਾਧਿਅਮ ਬਣਾ ਕੇ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਕਿੰਗ ਜੇਮਜ਼ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਾਰਜ ਦੇ ਅਗੂ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। 1884 ਤੋਂ, ਗਵਾਹੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1863 ਤੋਂ 1881 ਤੱਕ, ਬਗ਼ਾਵਤ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਣ ਕੇਵਲ ਨੀਂਹਾਂ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਚਾਰ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕਿਰਤਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1863 ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਅਨ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲੀਸੀਆਈ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਹੋਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ Review and Herald ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਲੇਖਕਤਾ ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਜੇਮਸ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਲੇਖ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਅਸਲ ਲੇਖਕ ਵਜੋਂ ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਵੱਲ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਯਰੀਹੋ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਾਪ ਜੇਮਸ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ 1863 ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਸੀ। 1881 ਤੱਕ General Conference ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ Review and Herald ਵਿੱਚ ਅਜੇਹੇ ਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਕ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਨੇ Spirit of Prophecy ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਰਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਵਾਲੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਹਨਾਂ ਅਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਚਿੱਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉੱਥੋਂ ਅੱਗੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ—ਇਹ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ—ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਸਮੇਂਕਾਲ ਵਿੱਚ (1880 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ), ਸਿਹਤ-ਕਾਰਜ ਦੇ ਅਗੂਆ, John H. Kellogg, ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਤਵ ਵਿੱਚ ਸਰਵਾਤਮਵਾਦ ਦੇ ਆਤਮਵਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। 1881 ਵਿੱਚ, James White ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਲਈ ਸੁਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ Sister White ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆਕ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਰਚਨਾ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਤਵ ਵੱਲੋਂ ਵਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਿਦਰੋਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਨ।

ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ 1856 ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਜੋ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਵਧੀਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲਾਉਦੀਕਿਆ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ 1888 ਵਿੱਚ ਮਿਨੀਏਪੋਲਿਸ ਦੀ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ, ਐਲਡਰਜ਼ ਜੋਨਜ਼ ਅਤੇ ਵੈਗਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ, ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬਗਾਵਤੀ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜੋਨਜ਼ ਅਤੇ ਵੈਗਨਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਵੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 1888 ਤੱਕ ਉਹ ਹੁਣ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਨੀਹਾਂ ਕੀ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, ਨੀਹੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੀ ਹਨ—ਉਹ ਨਿਯਮ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਰਬੋੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਣ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਯਾਪਤ ਸਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹੋਏ ਮਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਾਰਣ ਤੋਂ ਪਰਿਣਾਮ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਲ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਪਰਥ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਜਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਤ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਹੈ।

"ਉਹ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ ਟਿਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਉਹ ਘਾਤਕ ਭ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਐਸੇ ਹਨ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਸੰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਣ ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਰੀ ਪਰੰਪਰਾ ਅਤੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਣ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਠੱਗੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦਾਖ਼ਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਨੂੰ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕੇ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਵਿੱਤਰ ਜਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ—ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ, ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਸ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਸੀਮਾ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਨਿਰਲੇਪ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨ ਹਨ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਸਲ ਗੁਣ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬੁਣਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਰੀਝੀਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਆਲਸੀ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਧਿਆਨਸ਼ੀਲ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਭਿੰਨਤਾ ਉੱਠਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਉੱਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਲੋੜ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਵਿਆ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਖੋਜ ਲਗਨ ਨਾਲ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣ ਸਕਣ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਗਿਆਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਕੰਮ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜੋਸ਼ ਨਹੀਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦਹਕਦਾ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਮਰਿਆ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਪਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਉਹ ਕਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਗੁਦਾ ਅਤੇ ਚਰਬੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕਰਨ [ਦੇ ਲਈ] ਬਾਈਬਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਧਰਮ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਦਿਵਿਆ ਯੋਜਨਾ ਉੱਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੀਆਂ ਸੁਚਿੱਤ ਕਿਰਣਾਂ ਡਾਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।" *The 1888 Materials*, 403.

ਇਹ ਕਥਨ ਉਸ ਦੀ 1888 ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਗੀ ਲੋਕ ਰੇਤ ਉੱਤੇ ਨੀਂਹ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਆਪ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਜੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਕੀ ਹੈ ਜੇ ਇਕ ਵਾਰ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ—ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ, ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਸ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਗੁੰਮੇ-ਗਰਮ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨ ਹਨ।” ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ “ਗੁੰਮੇ-ਗਰਮ” ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ “ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਇਕ ਵਾਰ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ—ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ, ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਸ।” ਮਸੀਹ ਯੁਗਾਂ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਯੁਗਾਂ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਜਵਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

“ਚੇਤਾਵਨੀ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਵੇ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ 1842, 1843, ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਉਣ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਉਸ ਜੇਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਉਸ ਮੰਚ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਰਹੇ, ਜੇਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਜੇਤ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ? ਉਹ ਯੁਗਾਂ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਵਰਗੀ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।” Review and Herald, April 14, 1903.

ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਉਹ ਕਾਰਣ ਤੋਂ ਪਰਭਾਵ ਤੱਕ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ,” ਤਾਂ ਉਹ ਬਗਾਵਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਰਸ਼ ਸਨ। ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕ ਕਾਰਣ ਤੋਂ ਪਰਭਾਵ ਤੱਕ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। 1888 ਦੀ General Conference ਬੈਠਕ ਦਾ ਪਰਭਾਵ ਇੰਨਾ ਬਗਾਵਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਉੱਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕਰ ਲਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤ-ਸਰੂਪ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦਰਜ ਕਰੇ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਪਰਭਾਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਰਣ ਸੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ, ਜੋ 1856 ਵਿੱਚ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ 1863 ਵਿੱਚ ਨੀਂਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਤੱਕ ਤੇਜ਼ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਈਬਲ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ Spirit of Prophecy ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੈਲੇਗ ਦੇ ਆਤਮਵਾਦ ਦੀ ਘੁਸਪੈਠ ਵੀ ਹੋਈ।

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਭਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕੂੜ-ਕਰਕਟ, ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ, ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਘੜੀ ਹੋਈਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਹੇਠ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਹੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੌਣ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਕੌਣ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਯਸਾਯਾਹ
25:19।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਇਸ ਪਦ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ “ਹੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖੇ, ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲੋਕ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ” ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੱਖਵਾਲੇ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਘਿਟੋਂਟੀ ਗੱਲ ਦੇ ਵੇਲੇ, ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, “ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ; ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ” (ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 8:12)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਸ਼ੋਧਕਾਂ ਉੱਤੇ “ਹਾਏ” ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ 1888 ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਬਗਾਵਤ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਘਟੀ, ਉਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਹਲੇ ਪਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਮੈਂ ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੀ ਪਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਸਭਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਪ੍ਰਬਲ ਵਿਰੋਧੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜੇ ਉਥੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਜੇ ਭਰਾ ਮੋਰਿਸਨ ਅਤੇ ਭਰਾ ਨਿਕੋਲਾ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਡਰ ਨਾਲ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਧੋਖੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੀ ਬਣੇ ਰਹੋ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਖ ਰਹੀ ਹਾਂ।”

“ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਾ ਠਹਿਰਣ ਦਾ ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਰਾਤ, ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦੀ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨਾਵਸਥਾ ਵਿੱਚ—ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਸੀ—ਉੱਚੇ ਕੱਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਬ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਡਟੇ ਰਹਿਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪ ਮੇਰਾ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲੇ ਰੱਖੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਬਚਨ ਬੋਲ ਸਕਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਦੀਵੀ ਬਾਂਹਾਂ ਤੇਰੇ ਹੇਠ ਹਨ। ਇਸ ਸਭਾ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜਾਂ ਮੌਤ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ; ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਵਸ਼ਜ ਨਾਸ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਅਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਕਰਨ, ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਕੋਲ ਆਉਣ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੇ।”

“ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ।' ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਭਰਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬਣਾਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਇੱਥੇ ਬੋਲੇ ਗਏ ਬਚਨ ਸੁਣੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਭਿਲੇਖਾਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣਗੇ ਜੋ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਐਸਾ ਕੋਈ ਭਾਗ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉੱਪਰੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਆਤਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉੱਪਰੋਂ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੀ, ਪਰ ਹੇਠੋਂ ਹੈ।”

“ਮੈਂ ਉਹ ਬੋਲ ਸੁਣੇ ਜੋ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲੱਜਿਤ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਤਨਜ਼ਭਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਤੱਕ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ A. T. Jones, E. J. Waggoner, ਅਤੇ Willie C. White, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਉਪਹਾਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ। ਮੇਰੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਐਸਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਲਪਿਤ ਅਨਿਆਇਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਕਲਪਨਾ-ਜਨਿਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਹਨੀ-ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ—ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ—ਅਤੇ ਸੰਦੇਹ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ, ਕੌੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਲਿਖਣਾ।”

“ਮੇਰੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਇਹ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਮਸੀਹ ਦੇ, ਸੱਚ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਭਾਂਤ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਸ਼ਰਾਬੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਇਸ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਅਤੇ ਧਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਉਸ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਦੇਹ ਕਰਨ, ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉੱਧਾਰਕ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਜਾਸੂਸ ਬਣ ਕੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗਠਜੋੜ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ।”

“ਮੇਰੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਮਸੀਹ-ਰਹਿਤ ਗੱਲਬਾਤ, ਉਸ ਭੀੜ ਅਤੇ ਹਲਕੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਕਸ਼ੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਦੂਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਚੌਕਤਾ-ਭਰਿਆ ਨਿਵਾਉ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਕਦਾਚਿਤ ਹੀ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਨਿੰਦਾ, ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਅਨੁਮਾਨ, ਕਿਆਸ, ਈਰਖਾ, ਜਲਣ, ਬੁਰੀ ਸ਼ੌਂਕ-ਸੋਚ, ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹ ਕੁਝ ਦੇਖਦੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਡਰ ਜਾਂਦੇ—ਦੁਸ਼ਟ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਉਲਲਾਸ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।”

“ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਿਧਾਂਤਕ ਬਿੰਦੂਆਂ ਉੱਤੇ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਬਾਰੇ, ਕੀ ਸੱਚ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਣੀ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਗਠਜੋੜ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਿੰਦੂਆਂ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵੱਲੋਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੱਟ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਗਮ ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੈਂ ਸਭਾ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਬ ਦੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਅਡੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਮਾਰਗ ਅਪਣਾਉਣਾ ਹੈ।” The 1888 Materials, 277, 278.